

AMIGOLINK

2008. december
Időszaki kiadvány
Ára: 50 Ft

Iskolánk új vezetősége

Igazgató: Szabó Ágnes

Általános igazgató helyettes: Ábrahám Norbert

Nevelési igazgató helyettes: Molnár Zsolt

Műszaki igazgató helyettes: Markovitsné Kovács Zsuzsa

Gyakorlati oktatásvezető: Schneiderné Mikés Erika

Gyakorlati oktatásvezető helyettesek: Baracska Zita, Izmindy István

A tanév további eseményei

December 20. Karácsonyi ünnepség

Január 15. osztályozó konferencia

Március 4. szülői értekezlet

Március 13. megemlékezés

Április 15. fogadónap

Április 30. utolsó tanítási nap a végzősöknek

Május 2. ballagás

Május 4-5-6. írásbeli érettségi vizsga

Május 9. szombat: tanítás páros hétfői órarenddel

Május 18. írásbeli szakmunkásvizsga

Június 12. utolsó tanítási nap

Június 11. osztályozó konferencia

Június 26. 8⁰⁰ bizonyítványosztás

Tanítási szünetek:

Téli szünet: december 21. - január 4.

Tavaszi szünet: április 9. - április 14.

Közeleg a karácsony

Iskolánkban december 1.-én meggyújtottuk az adventi koszorú első gyertyáját. A közelegő karácsony kellemes ünnepi hangulatot varázsol minden tanterembe és folyosókra. De az iskolánk legnagyobb dísze az aulában található hatalmas karácsonyfa, melyet december 9.-én díszítettünk fel néhány tanár és diák segítségével. Köszönet mindenkinek, aki segített abban, hogy erre a szép ünnepre megfelelő képen tudjunk felkészülni.

Boldog karácsonyt mindenkinek!!

Nagy Dominika

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS

Mi az advent?

A karácsony előtti, mintegy négy hetes Jézus-váró időszakot nevezzük így (advent=eljövétel). Az advent figyelmeztet, hogy várunk kell Jézus eljövetelet: új életet kell kezdenünk, egyrészt a megújulás vágyával, másrészt a szeretet tetteivel.

Adventben az egyház Krisztus három eljövetelet ünnepli, éli át:

1. Emlékezünk egy múltbeli eseményre: a választott nép Messiás várására.
2. A jelenben mi magunk is várunk, és szeretetünk tetteivel közreműködünk (!), hogy Jézus egyre teljesebben megszülethessen bennünk és közöttünk.
3. Végezetül várakozunk, hogy amikor Jézus eljön majd a világ végén készen találjon minket.

Gondolatok a karácsonyról:

Egy kis időre kizökkenhet a mai gonosz és igazságtalan világból. Viszont már a karácsony sem arról szól, mint régen. A szeretet helyett a pénz került az előtérbe. Ki kapta a ledrágább ajándékot? Ki mennyit kapott? Az emberiség értelmesebb része kezd eltűnni...

Én már csak a kérdés ünnepének tartom, mert sok ember kölcsönt vesz fel, hogy minél drágább ajándékot vehessen. Ez szánalmas. Már régen nem arról szól, hogy a szeretet és a család ünnepe.

A karácsony annyit jelent: együtt! Az egész család együtt van. Meghittség, szeretet és boldogság költözik a szívekbe. Azokra gondolunk, akiket szeretünk, akár ott vannak velünk, akár távol vannak és azokra, akik már soha nem lehetnek velünk. Emlékezünk a szép percekre, boldog pillanatokra, közös élményekre. Szeretetünket ajándékkal fejezzük ki. Ez lenne a karácsony igazi valója
☺

MÉG MINDIG SZÉP KARÁCSONYKOR...

Már nem mindig van fehér karácsony az elmúlt években, de Fehérvár minden évben kitesz magáért, hogy mi mégis érezhessük a karácsonyi hangulatot. Ahogy az ember a buszpályaudvarra érkezik, már messziről látja a kis faházakat, és érzi a forralt bor és a kürtöskalács illatát a levegőben. Nagyon hangulatos, ahogy az ember kilép a plázából, ahol már önmagában egyfolytában hallja a karácsonyi dalokat és látja a mennyezetről lelógó karácsonyi díszeket, persze felnagyított kiadásban. Mikor kilép, már a kijáratnál álló két bódében az ajándékok tömkelegével találjuk szembe magunkat. Persze a sétálóutcához érve már kis faházak egész sorát látjuk. Idén talán még több házikó van, mint az eddigi években. Minden évben felállítják a város kis karácsonyfáját, ami nem is olyan kicsi és a színpadot a jászollal, ahol minden évben kis előadásokat nézhetünk meg, és persze miközben vásárolunk, halkan mennek a "kis karácsonyi" zenék. A belvárost feldíszítik különféle csillagot és hulló csillagot ábrázoló égősorral, ami este gyönyörű fényt ad a kis utcáknak. Ilyenkor a legjobb sétálgatni, andalogni a környéken. Persze mindenki jobban örülne annak, ha esne a hó már most, de sajnos egyelőre ez a kis égi csoda még várat magára.

Az iskolákban nagyban készülnek már, mind a tanárok, mind a diákok az ünnepre. Egyformán várják már a téli szünetet és nem csak az ünnep miatt, hanem mert idén a szokottnál hosszabb a szünet, majdnem két hetünk lesz arra, hogy kipihenjük, teletömjük, kibulizzuk, és persze néha összetörjük magunkat a csúszós úton (de remélhetőleg ez nem fog megtörténni) vagy csak szimplán jó náthásak legyünk, persze pont a szünetre. Előtte még ugyebár ki kell bírunk az iskolai ünnepeket, amin az iskola fele se vesz részt, mivel a többiek már a szünet hívó szavára inkább otthon maradtak, vagy előbb hazalógtak. Viszont a karácsonyt mindenki ugyanúgy várja: a kalácsokat, a nagy evészeteket, a fa feldíszítését, a nagy utánozhatatlan levesét és persze pulcsiját, amit minden évben megköt és mi minden évben csak azon az egy napon hordunk, amikor nála vagyunk. A karácsony vászásában nem különbözünk, azt mindenki szereti, akár diákról, akár tanárról van is szó. Legalább, ha másban nem is, ebben egyezünk.

Röné

Karácsonyi fényfűzér csata

December, az egyik kedvenc időszakom... Három igazán pompás dolgot szeretek benne. A kötött pulcsikat, a forró teákat és a karácsonyi fényfűzér csatát a szembe szomszédoddal. Ilyenkor már Mikulásra, általában mindenki kirakja a fényfűzereit vagy egyéb visszafogottabb vagy épp már a giccses kategóriát súroló díszeit.

Sok éven keresztül a nagyfenyőnket díszítette apu által begyűjtött színes fényfűzér, ami viszont nem adta vissza pompás, szimmetrikus ritka szép fenyőfánk tökéletes vonalait. Sajnálatos módon az ÉDÁSZ idén azon ritka merényletek egyikét követte el eme pompás teremtmény ellen, hogy többet vágott le ebből a fából, mint kellett volna, és a megcsontított fenyőnket már sajnos nem láthatjuk igazán fenséges pompájában. Azonban ha már a fára nem tehetünk, a nappali hatalmas ablakira még rakhatunk hálót, amely igazán nagystílusnak tűnik, ha az összes kis égő ég és nem csak pislákol.

Nem feledkezhetünk el az éves szomszédot lealázó fény csatáról. Ez nálunk már hagyomány és minden évben, egészen eddig az volt az általános menetrend, hogy mi igazodtunk a szomszédhoz és utólag próbáltuk levérni. Mostanra ez megváltozott. Most már a tesóm és én rakjuk ki a fényfűzereket, és rendszerint a lehető legszebb megoldásra törekszünk. Nem vagyunk a giccs és a túldíszítettség hívei, inkább csak visszafogottan, elegánsan.

A hálók felrakása előtti nap bálban voltam, és hullafáradtan próbáltam feltenni a szögre a műanyag drótot. Két hosszabb pillantás között valójában aludtam. Ne próbáljátok ki! Valahogy végül is elkészült, bár a tesóm közben lelépett, mondván dolga van. Én még megerősítettem beállítottam, kerestem elosztót és összeraktam. Szerencsére nem kellett villanszerelő, nem mintha lett volna a közelben. A munkamenet végeztével a munkánkat végignézem, majd átsandítottam a szomszédhoz. Kis gúnyos mosoly ragadt meg az arcomon mikor megláttam arckifejezésüket. Elvégre, amikor végeztünk, már igen csak este volt és így teljes kivilágított pompájában láthatták az egészet. Büszke voltam magamra, hogy még ilyenkor is jó vagyok valamire. Viszont apukánk volt ránk a legbüszkébb. Először is, mert mi magunk megoldottuk, míg ő dolgozott. Másodszor, mert amikor kinézett az ablakon és látta a szomszéd korlátján azt a kis szinte cseppet sem feltűnő fényfűzért, felemelte öklét és annyit mondott: - Végre legyőztük a Ráczo! - Nyugodt mosollyal aludtam el, hogy végre sikerült valóra váltanom legalább ezt az egy nagy álmát...

MEGEMLÉKEZÉS ROSTAHÁZI TAMÁSRÓL

Megrendüléssel fogadta iskolánk a hírt, hogy kollégánk és tanárunk, Rostaházi Tamás 2008. november 11-én elhunyt. Rövid műsorunkkal most rá emlékezünk.

Rostaházi Tamás 1948. november 22-én született Székesfehérváron. 1967-ben a József Attila Gimnáziumban érettségizett. Ezt követően 1969-ig iskolánk tanulója volt, itt gépjármű-villamossági műszerész szakmát szerzett. 1972 és 1975 között iskolánkban – melyet akkor még 320. számú Árpád Ipari Szakmunkásképző Intézetnek neveztek – szakoktató volt. Közben munka és család mellett tanult a dunaújvárosi műszaki főiskolán. 1975 és 1979 között kis kitérőt tett pályafutásában: egy építőipari cégnél volt közművelődési előadó. Tanulmányait eközben sem hagyta abba, a Szombathelyi Tanárképző Főiskola népművelő szakát végezte el, majd részt vett egy kétéves speciális kollégiumon, ahol a kultúra és közművelődés területén gyarapította tudását. 1979-ben került vissza iskolánkba, melynek egészen nyugdíjba vonulásáig – 2007-ig – meghatározó személyisége volt. Kezdetben kulturális nevelőtanári feladatokat látott el. Ebben a minőségében rengeteg színvonalas műsor, kiállítás, tárlat, vetélkedő és hangverseny megrendezése fűződik a nevéhez. Később tanári besorolást kapott és különböző műszaki tantárgyakat tanított. Közben sok-sok éven át a Diákönkormányzat munkájához segítő tanárként járult hozzá. Többször szervezett a DÖK-ös diákoknak Fehérvárcurgón tábor, amelyek jó hangulatban teltek el és a résztvevőknek emlékezetesek maradtak. Kedélyességével, jó humorával könnyen beopta magát mindenki szívébe. Sokak számára öröm, hogy az iskola fennállásának 125 éves évfordulóját még vele együtt ünnepelhették. Akkor még nem gondoltuk, hogy ilyen hamar elhagy bennünket. Végző búcsúztatójára 2008. november 22-én 11 órakor kerül sor a székesfehérvári sóstói katolikus temetőben. Aznap lenne 60 éves.

Ady Endre szavaival búcsúzunk tőle:

„Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon,
De háborús éjjel.

És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjúságom,
De őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.”

Horváth Tünde

Abszolút illúzió

Színház, az illúzió világa. Ritkán kap lehetőséget bármely iskola, hogy akárhányadik születésnapján fellépjen egy majdnem egész estés műsorral, de rengeteg ambícióval felvértezve sok kapu nyílhat meg előttünk. Iskolánk kapott esélyt és bizonyítási lehetőséget 125. születésnapja alkalmából, ami rengeteg munkával, próbával és sok áldozattal járt.

A színház előtt fagyoskodva és a többieket várva izgultunk az előadás sikeréért. Tudtuk, hogy sok múlik rajta, elvégre, ha sikeres a szereplés, az igazgatóság sem lesz hálátlan, és a sok munkáért esetleg meghosszabbíthatjuk a szünetünket. Az előadás nagy sikert aratott, de nem kaptunk érte szünetet.

A művészbejárón át bejutottunk egy előcsarnokba, majd egy szűk folyosón át a színpadra, onnan az egész nézőtér kisebbnek tűnt. A színpad nagyobb lett, de megdöbbenett bennünket a nézőtér a szembetűnő csökkenése. Ezen észrevételek ismertében figyeltünk "házigazdáinkra", akik itt elmondták a színházban betartandó szabályokat. Figyelve társaink arcát, az ámulatot véltük felismerni bennük, teljesen lekötötte őket, a színpadról látott kép és a fejünk felett lévő rengeteg segítőeszközt, amivel létre tudták hozni az illúziókeltést.

Később nem volt egy perc nyugalmunk sem! Alig volt időnk letenni a ruhánkat az öltözőkben, már hívtak is bennünket próbálni. Ki oldalról, ki szemből a nézőtérrel nézte a próbákat. Figyeltük, hogy a mozgás és a színpadon szereplők közötti összhang mennyire harmonizál egymással. Elvégre mi csak itt és most a próbák alkalmával láthattuk egymás vért izzadott munkáját. Korábban elkapott pillanatokat láthattunk csak a bécsi keringőből, az énekkar munkájából vagy a divatbemutatóból. De biztos állíthatjuk, hogy meg voltunk elégedve magunkkal. Ilyen rövid idő alatt egy viszonylag "alkalmas" munkát színpadra teremteni, nem volt semmi! Megdöbbenünk, amikor számunkra teljesen ismeretlen diákok vették birtokukba a színpadot. Kiderült, hogy az egyik tanárnő lányai musical iskolába járnak és az ő barátaik léptek fel egy igazán jó

műsorral, de sajnos végig ők kerültek előtérbe, elnyomva minket, legalább is ezt éreztetve velünk. Tanáraink szerint feljebb húzta műsorunk színvonalát, de mi ezt nem éreztük és elfogadni sem igazán tudtuk. Ők profik voltak! Míg mi ugyebár ruhás, villanyos, kárpitos iskolaként abszolút kezdők összetákolzt műsorunkkal. A próbák során ért bennünket kellemes meglepetés is. Ugyanis váratlanul beállított a színház új sármos igazgatója, aki egy bankos reklám "népszerű" (a női szíveket megdobogtató) hőse. Örömmel beszélgettünk volna vele, de sajnálatos módon még csak ránk se nézett. Sőt, udvarias köszönésünket, nem hogy viszonzta volna, de észre sem vette!

Talán mi vettük csak a szívünkre ezeket az apróságokat? Talán csak mi vettük ennyire komolyan mindazon sérelmeket, amelyek bár a nagyvilágban meg sem kottyannának, egy húzós hét nem akármilyen munkái mellett bizony fájtak? Ezen rúgásokat megjegyezzük és ennyivel is erősebbek lettünk, de reméljük, felkészíti cikkünk mindazon ifjú tehetségeket és alkalmi szereplőket a színház illúzióval teli kőkemény világára!

Schlaghammer Judit

BETŰREJTVÉNY

Az alábbi rejtvényben elrejtettük 10 Árpád-házi személy nevét. Vízszintesen, függőlegesen, oda-vissza és keresztirányban találhatók. Keressétek meg őket!

l	g	l	l	l	k	s	á	á
o	s	á	r	d	n	a	y	t
á	a	l	á	s	z	l	ó	p
k	n	l	y	é	i	l	b	á
o	á	a	g	s	l	e	é	á
p	m	r	t	á	s	z	l	l
p	l	v	p	o	t	i	a	k
á	á	á	m	á	i	g	a	i
n	k	l	o	p	d	o	s	r
y	á	l	k	á	l	a	á	

Riddles

1. What do you get when you cross an automobile with a household animal?
2. The more of them you take, the more you leave behind. What are they?
3. I fasten it and it walks. I unfasten it and it stops. What is it?

Answers:

1. a carpet
2. footsteps
3. a sandal

Stróbl Anna Diána:

Furcsa napszakok

*Tegnap este nagyon fáztam,
szellemek, suttogtak a lakásban.
Hangjukat a zene elmosta,
Alig hallatszik beszédük moraja.*

*Tegnap éjjel álmod láttam,
démonok szeretkeztek az ágyban.
Véres lepedőjüket a sötét takarja,
alig látszik testük vonala.*

*Ma reggel nyugtalanul ébredtem,
valami furcsa érzés kavargott testemben.
Éreztem a szellő förtelmes szagát,
mely hozta a hullák bűzös mocskát.*

*Eljött már a sötétség közénk is
véget ért a mi "szerelmünk" is.
Feltámad a bosszú angyala,
fegyverem az ész hatalma.*

Nov. 16.

KONYHATÜNDÉREKNEK!

Kávés szelet

Hozzávalók:

6 kanál liszt, 6 kanál kristálycukor, 6 tojás, 1 sütőpor, 1 kanál kakaó, A tojásfehérjéket kemény habbá verjük, a sárgáját a cukorral, kakaóval, liszttel, sütőporral és a habbal összekeverjük, közepes lángon piskótát sütünk belőle.

Krém: 2 tejszín ízű pudingport 6 dl tejjel sűrűre főzünk. 25 dkg rámát, 25 dkg cukorral kikeverjük és hozzákeverjük a kihűlt pudingos krémet.

Felét a tésztára kenjük, másik felébe 1 kanál kakaót, és 1 kanál nescafé-t keverünk, majd a világos krémre kenjük.

Tetejét egércakival, ☺ tortadarával díszítjük.

Jó sütést!

Jó a logikád?

Mari néinek van egy 8 decis pohara, tele tejjel, és egy 3 valamint egy 5 decis üres pohara. Hogy felezi meg 2 unokája között a tejet?

Megoldás a következő számunkban!

Előző számunk rejtvényének megfejtése: 10 évesek voltak a testvérek.

LEGYÉL TE IS ÚJSÁGÍRÓ!

Az iskolaújság szerkesztősége szeretettel várja új munkatársait. Újságírók, fotóriporterek, karikatúrakészítők, szerkesztők kerestetnek! Ha médiában szeretnél dolgozni, vagy kommunikáció szakon akarsz továbbtanulni, próbáld ki magad nálunk!

Az újság munkatársai: Steixner Krisztina, Kallos Krisztina, Nagy Dominika, Drankovits Zsuzsanna, Schlaghammer Judit, Rigó Renáta

Munkánkat segítették: Miklósné Duhaj Erika, Bertáné Molnár Bernadett, Pázmándi Melinda, Magyar Lajosné
Felelős szerkesztő: Bokros Andrea

Képeink forrásai: www.szekesfehervar.hu,
www.privatbankar.hu, www.i49.photobucket.com,
www.explorehungary.hu